ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ SIEGBERT ALBER

της 16ης Δεκεμβρίου 1999 *

Α — Εισαγωγή

1. Με την υπό κρίση προσφυγή κατά παραβάσεως, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσάπτει στην Ιταλική Δημοκρατία ότι δεν μετέφερε εμπροθέσμως στο εσωτερικό της δίκαιο την οδηγία 95/30/ΕΚ της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1995, για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 90/679/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την προστασία των εργαζομένων από κινδύνους που διατρέχουν λόγω της έκθεσής τους σε βιολογικούς παράγοντες κατά την εργασία (έβδομη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) [1] ή ότι δεν της κοινοποίησε τις σχετικές διατάξεις.

2. Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/30, τα κράτη μέλη θεσπίζουν «τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τις 30 Νοεμβρίου 1996. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά».

Η προ της προσφυγής διαδικασία

3. Ελλείψει πληροφοριακών στοιχείων σχετικά με τη μεταφορά της οδηγίας 95/30, η Επιτροπή με έγγραφο οχλήσεως της 30ής Μαΐου 1997 κάλεσε την Ιταλική Δημοκρατία, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 226 ΕΚ), να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Από τα υπομνήματα της Μόνιμης Αντιπροσωπείας της Ιταλίας της 11ης Ιουλίου 1997 και της 28ης Οκτωβρίου 1997 προκύπτει ότι οι ιταλικές αρχές είχαν καταρτίσει μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας 95/30. Ωστόσο, λόγω του ότι δεν έλαβε στη συνέχεια περαιτέρω πληροφοριακά στοιχεία, η Επιτροπή απηύθυνε στην Ιταλική Δημοκρατία, με έγγραφο της 12ης Ιανουαρίου 1998, αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία την κάλεσε να λάβει τα αναγκαία μέτρα εντός διμήνου. Η Ιταλική Δημοκρατία δεν απάντησε στην αιτιολογημένη αυτή γνώμη.

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

4. Με δικόγραφο της 26ης Νοεμβρίου 1998, που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 3 Δεκεμβρίου 1998, η Επιτροπή άσκησε ως εκ τούτου προσφυγή κατά παραβάσεως κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γερμανική.

1 — ΕΕ L 155, σ. 41.

5. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν αμφισβητείται ότι, δυνάμει του άρθρου 2 της οδηγίας 95/30, η Ιταλική Δημοκρατία ήταν υποχρεωμένη να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την εν λόγω οδηγία το αργότερο έως τις 30 Νοεμβρίου 1996. Η υποχρέωση αυτή στηρίζεται επίσης στο άρθρο 189, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 249 ΕΚ) και στο άρθρο 5 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 10 ΕΚ).

6. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έλαβε πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία μεταφοράς στην ιταλική έννομη τάξη ούτε το κείμενο των συναφών νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων, συνήγαγε το συμπέρασμα ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν μετέφερε εμπροθέσμως την οδηγία και δεν ενημέρωσε σχετικώς την Επιτροπή, ως εκ τούτου δε, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο.

7. Η Ιταλική Δημοκρατία δεν αμφισβητεί τις αιτιάσεις αυτές. Περιορίζεται να δηλώσει ότι η διαδικασία της μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη της που είχε κινήσει, διακόπηκε, δεδομένου ότι η Επιτροπή εξέδωσε τις οδηγίες 97/59/ΕΚ [2] και 97/65/ΕΚ [3] για την περαιτέρω προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 90/679/ΕΟΚ [4]. Ο αρμόδιος υπουργός έκρινε σκόπιμη, για λόγους οικονομίας της διαδικασίας, τη μεταφορά των οδηγιών 95/30, 97/59 και 97/65 με μία και μόνη υπουργική απόφαση δεδομένου ότι συνέπιπταν οι απαιτήσεις που έπρεπε να εκπληρωθούν. Ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Πρόνοιας διαβίβασε προς τούτο πρόταση στους συναρμόδιους υπουργούς προκειμένου να διατυπώσουν γνώμη. Η Ιταλική Δημοκρατία δηλώνει ότι η διαδικασία αυτή θα ολοκληρωθεί προσεχώς και ζητεί από την Επιτροπή να παραιτηθεί στην περίπτωση αυτή από την προσφυγή της.

8. Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 95/30 ή μη ανακοινώνοντας τις διατάξεις αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

2) να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

2 — Οδηγία 97/59/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Οκτωβρίου 1997, για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 90/679/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με την προστασία των εργαζομένων από κινδύνους που διατρέχουν λόγω της έκθεσής τους σε βιολογικούς παράγοντες κατά την εργασία (έβδομη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) (ΕΕ L 282, σ. 33).

3 — Οδηγία 97/65/ΕΚ της Επιτροπής, της 26ης Νοεμβρίου 1997, για την τρίτη προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 90/679/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με την προστασία των εργαζομένων από κινδύνους που διατρέχουν λόγω της έκθεσής τους σε βιολογικούς παράγοντες κατά την εργασία (ΕΕ L 335, σ. 17).

4 — Οδηγία 90/679/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 1990, σχετικά με την προστασία των εργαζομένων από κινδύνους που διατρέχουν λόγω της έκθεσής τους σε βιολογικούς παράγοντες κατά την εργασία (έβδομη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) (ΕΕ L 374, σ. 1).

Β — Ανάλυση

9. Όπως προκύπτει από το άρθρο 2 της οδηγίας 95/30, η οδηγία αυτή έπρεπε να μεταφερθεί στην ιταλική έννομη τάξη το αργότερο έως τις 30 Νοεμβρίου 1996. Η Ιταλική Δημοκρατία δέχεται ότι δεν θέσπισε τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την εν λόγω οδηγία. Υποστηρίζει απλώς ότι, αφού κίνησε την κατάλληλη διαδικασία προκειμένου να εκδοθεί η απαιτούμενη εν προκειμένω υπουργική απόφαση, στη συνέχεια ανέστειλε την πρόοδο της διαδικασίας αυτής, διότι η Επιτροπή είχε στο μεταξύ εκδώσει νέες συμπληρωματικές οδηγίες, τις οποίες προτίθετο να μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη της ταυτόχρονα με την οδηγία 95/30. Εντούτοις, στην Ιταλική Δημοκρατία εναπέκειτο να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες διατάξεις για τη μεταφορά της οδηγίας 95/30. Εν προκειμένω, πρέπει επιπλέον να τονιστεί ότι οι πρόσφατες οδηγίες 97/59 και 97/65 εκδόθηκαν μόλις τον Οκτώβριο και τον Νοέμβριο του 1997, αντιστοίχως, ήτοι καθ' ον χρόνον η οδηγία 95/30 έπρεπε ήδη να έχει μεταφερθεί από έτους σχεδόν.

10. Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 95/30.

Επί των δικαστικών εξόδων

11. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα.

Γ — Πρόταση

12. Ενόψει των ανωτέρω σκέψεων, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφανθεί ως εξής:

«1) Η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 95/30/ΕΚ της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1995, για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 90/679/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την προστασία των

εργαζομένων από κινδύνους που διατρέχουν λόγω της έκθεσής τους σε βιολογικούς παράγοντες κατά την εργασία (έβδομη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.»